

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **SOLEX AGRO, s.r.o.**, IČ: 476 69 039, se sídlem Opava, Polní č. 5, zastoupen JUDr. Josefem Cholastou, advokátem se sídlem Krnov, Hlavní náměstí 46/14, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, se sídlem Praha 10, Vršovická 1442/65, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.11.2010, č.j. 1509/580/10,92173/ENV, sp.zn. 000378/A-10,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Ostrava (dále též „správní orgán I. stupně“ či „inspekce“), ze dne 30.8.2010, č.j. ČIŽP/49/OOP/SR02/1001334.010/10/VPD o uložení pokuty žalobci ve výši 100 000 Kč.

Žalovaný změnil rozhodnutí správního orgánu 1. stupně pouze ve znění textu výroku tak, že ve výrokové části text „§ 25 odst. 4 písm. f)“ byl nahrazen textem „§ 25 odst. 4 písm. e)“ a ve výroku I. bodu 2 byl text „a 2030 jich prodala“ nahrazen textem „a 2028 jich prodala“ a ve zbývajících částech potvrzeno rozhodnutí, kterým byla žalobci výrokem I. podle podle § 34d odst. 3 písm. a), e), g) a § 34d odst. 4 písm. c) zákona č. 100/2004 Sb., o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi a dalších opatřeních k ochraně těchto druhů a o změně některých zákonů v rozhodném znění (dále jen „zákon o obchodování s ohroženými druhy“ či „zákon CITES“).

Pokuta byla žalobci uložena:

1) za správní delikt dle § 34d odst. 3 písm. a) zákona o obchodování s ohroženými druhy,
kterého se žalobce dopustil tím, že:

- v rozporu s čl. 4 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 338/97, o ochraně druhů volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin regulováním obchodu s nimi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení Rady (ES) č. 338/97“) v období od poslední dekády února a začátku března 2009 do 21.1.2010 **dovezl** z Ukrajiny do České republiky 1715 „Krémů s extraktem pijavky lékařské“, ve smyslu čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 tedy 1715 exemplářů pijavky lékařské *Hirudo medicinalis*, která je druhem přílohy B nařízení Rady (ES) č. 338/97, a 490 „Krémů s medvědí žlučí“, tedy 490 exemplářů medvědů čeledi *Ursidae*, které jsou druhem přílohy B nařízení Rady (ES) č. 338/97. Přičemž dovoz uvedených exemplářů byl uskutečněn **bez dovozního povolení** vydaného žalovaným, tedy v rozporu s nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy,

- v období od března 2009 do 21.1.2010 **nakládal** s předmětnými exempláři v rozporu s nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy, konkrétně v rozporu s nařízením Rady (ES) č. 337/97.

2) za správní delikt dle § 34d odst. 3 písm. e) zákona o obchodování s ohroženými druhy,
kterého se žalobce dopustil tím, že v rozporu s čl. 8 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 338/97 v období uvedeném v bodu 1.2. **nakoupil** 2205 předmětných exemplářů **pro obchodní účely, dovezl je bez dovozního povolení** do České republiky, **držel je** ve svém skladu v Bruntále **za účelem prodeje** a 2030 jich **prodal** M. H.,

3) za správní delikt dle § 34d odst. 3 písm. g) zákona o obchodování s ohroženými druhy,
kterého se žalobce dopustil tím, že **na výzvu** správního orgánu I. stupně dne 21.1.2010 **neprokázal dle § 24 zákona o obchodování s ohroženými druhy původ** 175 „Krémů s extraktem pijavky lékařské“, tedy 175 exemplářů pijavky lékařské a 2 „Krémů s medvědí žlučí“, tedy 2 exemplářů medvědů čeledi *Ursidae*, které držel a vlastnil.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný vypořádával s odvolacími námitkami žalobce, že rozhodnutím byla porušena zásada presumpce neviny, neboť text oznámení o zahájení správního řízení se promítá i do odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně. Konkrétně správnímu orgánu I. stupně vytkl, že od zahájení řízení bylo jeho jednání hodnoceno jako správní delikt podle zákona o obchodování s ohroženými zvířaty, aniž by se však právní posouzení tohoto jednání promítlo do obsahu rozhodnutí. Dále namítal absenci důvodů výroků a úvah, kterými se správní orgán I. stupně řídil při hodnocení podkladů rozhodnutí a rovněž při výkladu právních předpisů. Správní orgán I. stupně provedl pouze soupis podkladů pro rozhodnutí bez jakéhokoliv hodnocení. Žalobce považoval rozhodnutí správního orgánu pro neurčitost a nejasnost za nepřezkoumatelné. Žalobce dále nesouhlasil s tím, že správní orgán I. stupně neprovedl k důkazu znalecký posudek k posouzení faktického obsahu jednotlivých exemplářů medvědí žluči a pijavky lékařské v krémech. Měl za to, že tímto postupem byl porušen § 50 správního řádu, neboť správní orgány nezjistily veškeré rozhodné okolnosti ve věci. Především nebylo objektivně zjištěno, zda se skutečně jedná o výrobky obsahující části živočichů dle příloh A až D nařízení Rady (ES) č. 338/97. Poukázal na to, že celní orgány propustily krémy do volného oběhu, neboť nezjistily žádná dovozní pochybení. Ohledně pokuty rozporoval její výši, kterou pokládal nepřiměřenou k zisku z deliktní činnosti. S poukazem na rozhodnutí Nejvyššího správního

soudu sp.zn. 1 As 9/2008 vytkl správnímu orgánu I. stupně, že v rámci hodnocení její výše nepřihlédl k jeho osobním a majetkovým poměrům.

Žalovaný odmítl odvolací námitku, že rozhodnutím správního orgánu I. stupně nebyla porušena zásada presumpce neviny. Uvedl, že podobnost textu oznámení o zahájení správního řízení s odůvodněním rozhodnutí ve věci bylo dáno tím, že správní orgán I. stupně shromáždil podstatné podklady potřebné pro rozhodnutí ještě před zahájením řízení. Poukázal na tu skutečnost, že dle § 15 odst. 1 zákona o státní kontrole, musí být do protokolu z kontroly uvedeno, porušení jakých ustanovení právních předpisů se kontrolovaná osoba dopustila. Proto také správní orgán I. stupně v souladu se zákonem o státní kontrole tuto kontrolu uzavřel až na základě zjištění, jaká konkrétní ustanovení právních předpisů žalobce svým jednáním porušil. Žalovaný shledal odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně naprosto vyčerpávajícím. Konstatoval, že z něj jednoznačně vyplývá, jakého konkrétního protiprávního jednání se žalobce dopustil. Je patrné, že základním dokladem v řízení je protokol z kontroly ze dne 21.1.2010. Skutková zjištění v něm obsažená nebyla žalobcem zpochybňována, ani proti němu nebyly podány z jeho strany námitky. Objasnil, že protiprávní jednání žalobce naplňuje znaky skutkových podstat správních deliktů dle § 34d odst. 3 písm. a), e) a g) zákona o obchodování s ohroženými druhy. Kromě formálních znaků deliktního jednání žalobce, byla naplněna i materiální stránka. Ta byla správním orgánem I. stupně správně hodnocena tak, že nabídka výrobků z chráněných druhů exemplářů a prodej těchto výrobků zpětně ovlivňuje odeírání exemplářů z přírody. Žalovaný odmítl námitku žalobce spočívající v nepřezkoumatelnosti odůvodnění napadeného rozhodnutí pro nedostatek řádného hodnocení podkladů rozhodnutí. Žalovaný předně uvedl, že tato námitka je nekonkrétní, neboť žalobce neuvedl, jaké konkrétní podklady nebyly v rámci odůvodnění hodnoceny. Konstatoval, že výroková část napadeného rozhodnutí má dostatečnou oporu v podkladech rozhodnutí i v jeho odůvodnění. Nesouhlasil ani s námitkou, že ze strany správního orgánu I. stupně byl porušen § 50 odst. 3 správního řádu, jelikož byl odmítnut žalobcem navržený důkaz znaleckým posudkem za účelem zjištění přítomnosti medvědí žluči a pijavky lékařské v předmětných krémech. Odkázal na čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 s tím, že z jeho textu zcela jasně vyplývá, že již podle průvodních dokumentů, tj. obalu nebo označení etikety či jakýchkoliv jiných příznaků je patrné, že výrobek představuje nebo obsahuje části či odvozeniny živočichů nebo rostlin uvedených druhů, potom jsou tyto výrobky definovány jako exempláře, nikoliv jako živočišný nebo rostlinný jedinec. K posouzení, zda se jedná o exemplář podléhající ochraně dle nařízení Rady (ES) č. 338/97 postačuje skutečnost, že na obalu daných krémů byl obsah medvědí žluči a pijavky lékařské konstatován. Vypracování znaleckého posudku za účelem zjištění přesného složení těchto krémů by již nemohlo mít na rozhodování správního orgánu I. stupně žádný vliv a bylo by v rozporu se zásadou procesní ekonomie. Navíc Ministerstvo životního prostředí, odbor mezinárodní ochrany biodiverzity, sdělilo podáním ze dne 22.3.2010, že medvědí žluč a extrakt z pijavky lékařské, pokud jsou součástí krémů a mastí, nelze žádnou chemickou analýzou prokázat, což potvrzeno orgány CITES i ostatních členských zemí Evropské unie. Rovněž tak žalovaný shledal výši uložené sankce za zcela přiměřenou rozhodným okolnostem případu. Neakceptoval názor žalobce o vyvinění se s ohledem na vpuštění výrobků do volného oběhu po kontrole celních orgánů. Vzhledem na objektivní povahu odpovědnosti za správní delikty, nemá tato skutečnost vliv na posouzení vzniku odpovědnosti žalobce za správní delikty. K námitce nevypořádání se s výší sankce vzhledem k osobním a majetkovým poměrům žalobce, uvedl, že s odkazem na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, č.j. 1 As 9/2008 ze dne 20.4.2010, uložená pokuta představuje pouze cca 6,7 % horní hranice sazby stanovené zákonem a k protiprávnímu jednání došlo za účelem zisku z prodeje předmětných exemplářů. Žalobce v průběhu správního řízení nenamítal možnost ohrožení své existence

uložením sankce, proto správní orgán I. stupně neměl důvod se majetkovými poměry žalobce zabývat. Přesto žalovaný konstatoval, že dle veřejně přístupných dokladů, jako jsou účetní závěrky uvedené v obchodním rejstříku, je patrné, že žalobce v letech 2008 a 2009 vykazoval kladný výsledek hospodaření, a to v řádech několika stovek tisíc korun českých. Tedy žádné známé skutečnosti nenásvědčují tomu, že by pokuta měla mít pro žalobce likvidační účinky, což nenamítal ani žalobce. Zdůraznil zejména základní funkci sankce, což je citelný zásah do majetkové sféry pachatele tak, aby pokuta za správní delikt naplnila individuální i generální prevenci.

Z uvedených důvodů žalovaný rozhodl tak, jak je stanoveno ve výroku napadeného rozhodnutí. K provedení změn v napadeném rozhodnutí žalovaný uvedl, že se jednalo o zjevné nesprávnosti, chyby v psaní, které bylo možné opravit v odvolacím řízení bez nutnosti vrácení napadeného rozhodnutí správnímu orgánu k novému projednání.

Proti uvedenému směřuje podaná žaloba.

Žalobce v podané žalobě obdobně jako v odvolání ve správním řízení nejprve uplatnil pouze obecná tvrzení o tom, že správní orgány v rozporu s § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu nezjistily řádně skutkový stav. Zásadních procesních pochybení se měly dopustit jednak tím, že rozhodly na základě nezákonně získaných důkazů a nedostatečně se vypořádaly s žalobcem navrženými důkazy.

Konkrétní procesní pochybení spatřoval v neprovedení jím navrženého znaleckého posudku ve správním řízení. Posudkem mělo být zjištěno skutečné množství obsahu medvědí žluči a extraktu z pijavky lékařské v jím dovezených krémech z Ukrajiny. Zdůraznil, že znalecký posudek byl stěžejním důkazem v dané věci, neboť pokud by se prokázalo, že exempláře v krémech nejsou obsaženy, pak by se žalobce výše uvedených správních deliktů nedopustil. Nesouhlasil proto s postupem žalovaného, který odmítl důkaz provést s tím, že by neměl vliv na spáchání správního deliktu žalobcem. Odmítl odkaz žalovaného na nařízení Rady (ES) č. 338/97, dle kterého je pro závěr o jeho spáchání dostačující již ta skutečnost, že na příbalovém letáku nebo na tubě či krabičce výrobku je deklarován obsah medvědí žluči či extraktu z pijavky lékařské. Žalobce upozornil, že obsahy exemplářů nejsou na krémech deklarovány v českém jazyce. Uvedl, že předmětné krémy byly celním orgánům České republiky předloženy ke kontrole. Následně byly propuštěny do volného oběhu, čímž získaly celní status zboží Společenství (viz. čl. 79 nařízení Rady č. 2913/02 ze dne 12.10.1992 – tzv. celní kodex). Status zahrnuje uplatnění obchodně politických opatření a splnění dalších formalit stanovených pro dovoz určitého zboží.

Další procesní pochybení žalobce spatřoval v použití protiprávně získaných důkazů ve správním řízení. Konkrétně důkazů získaných žalovaným od Celního ředitelství Ostrava, neboť se jednalo o orgán činný v trestním řízení dle § 12 odst. 2 trestního řádu. Namítal, že provedením prohlídky jeho nebytových prostor dne 21.1.2010 (v žalobě nesprávně uvedené datum 24.2.2010) byla porušena základní práva dle Listiny základních práv a svobod. O jejím provedení nebyl řádně informován. Za žalobce jí nebyla přítomna oprávněná osoba. Připustil, že prohlídka proběhla za přítomnosti jeho zaměstnankyně, ta však neměla k tomuto úkonu od žalobce oprávnění. Dle názoru žalobce prohlídka měla charakter prohlídky jiných prostor a pozemků dle § 83a odst. 1 trestního řádu a byla provedena bez právního podkladu. Odkázal na nálezný Ústavního soudu Pl ÚS 3/09 ze dne 8.6.2010.

Žalobce také nesouhlasil s uložením nepřiměřeně vysoké sankce. Vytkl žalovanému, že nevzal v potaz jeho osobní a majetkové poměry. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20.4.2010, č.j. 1As 9/2008, dle kterého je správní orgán povinen z moci úřední a bez součinnosti s žalobcem opatřit rozhodné údaje k jeho osobním a majetkovým poměrům. Zdůraznil, že výše uložené pokuty je nepřiměřená k zisku.

Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí správního orgánu I. stupně byla zrušena a žalobci přiznány náklady soudního řízení.

Ve svém vyjádření k podané žalobě žalovaný nesouhlasil s tvrzením žalobce, že nebyl náležitě zjištěn skutkový stav ve věci. Odkázal na čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97, dle kterého je postačující, pokud je na obalu krémů obsah medvědí žluči nebo pijavky lékařské pouze konstatován. Navíc bylo zjištěno, že obsah medvědí žluči a extraktu z pijavky lékařské, pokud je součástí krémů či mastí, nelze již žádnou chemickou analýzou prokázat (viz dopis ze dne 22.3.2010 Ministerstva životního prostředí, odboru mezinárodní ochrany biodiverzity adresovaný Celnímu ředitelství Ostrava), což bylo také potvrzeno orgány CITES v ostatních členských zemích Evropské unie. Proto zcela přisvědčil postupu správních orgánů, které odmítly vypracovat znalecký posudek jako nadbytečný důkaz. Připustil, že složení krémů bylo uváděno na obalech a v příbalových letácích v azbuce. Poukázal však na to, že součástí správního spisu jsou kopie faktur, na nichž jsou předmětné krémy v českém jazyce deklarovány jako krémy obsahující medvědí žluč nebo extrakt z pijavky lékařské. Taktéž na internetových stránkách žalobce byl uveden český překlad jejich složení. Konkrétně u krému s medvědí žlučí byl uveden i latinský název složky - *Chole ursi (15%)* a u krémů s extraktem pijavky lékařské latinský název složky - *Hirudo medicinalis extrakt (15%)*. Pro latinské názvy není potřeba jejich překladu do češtiny, neboť tyto slouží k jednoznačné identifikaci živočišných a rostlinných druhů.

Dále žalovaný odmítl tvrzení žalobce, že v důsledku propuštění předmětných krémů do volného oběhu celními orgány České republiky byly splněny veškeré další dovozní formalities. Upozornil, že v rámci správního trestání se právnická osoba nemůže vyvinít z objektivní odpovědnosti odkazem na případné pochybení jiných subjektů. Doplnil, že posouzení případného pochybení celních orgánů není v jeho kompetenci.

Žalovaný nesouhlasil s námitkou nepřiměřeně vysoké pokuty. Zdůraznil, že uložená pokuta představuje pouze cca 6,7 % horní hranice sazby stanovené zákonem. K protiprávnímu jednání žalobce došlo za účelem zisku z prodeje dotčených exemplářů. Majetkovými poměry žalobce se správní orgán I. stupně nezabýval, neboť v průběhu správního řízení žalobce nenamítal likvidační účinky pokuty. V žalobou napadeném rozhodnutí již byly případné likvidační účinky pokuty na žalobce analyzovány. Akcentoval výchovné působení sankce, neboť sankce nepřiměřeně mírná, tj. v daném případě sankce nižší či srovnatelná se ziskem plynoucím z protiprávního jednání žalobce, by se mýjela účinku. Shodně se žalobcem poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20.4.2010, č.j. 1 As 9/2008, dle kterého se správní orgán nemusí zabývat podrobným zjišťováním osobních a majetkových poměrů pachatele, pokud ze základních poznatků o jeho osobě, je zřejmé, že pachateli či jeho podnikání nehrozí existenční ohrožení. Aby pokuta naplnila svůj účel z hlediska individuální generální prevence, musí být cíleným zásahem do majetkové sféry pachatele. Konstatoval, že správní orgány při stanovení výše sankce přihlédly dle § 34e odst. 2 zákona č. 100/2004 Sb. ke všem zákonným kritériím a také ke všem skutečnostem, které mohly mít na stanovení výše pokuty vliv.

K námitce žalobce, spočívající v nezákonnosti prohlídky skladových prostor provedené celním úřadem ve spolupráci se správním orgánem I. stupně uvedl, že není oprávněn hodnotit postup celního úřadu. Dle jeho názoru byla kontrola provedena v souladu se zákonem o obchodování s ohroženými druhy a se zákonem č. 552/1991 Sb., o státní kontrole v rozhodném znění (dále jen „zákon o státní kontrole“). Z protokolu o kontrole vyplývá, že její konání bylo oznámeno J. M., vedoucí logistiky žalobce, která se v okamžiku kontroly nacházela v místě podnikání žalobce. Paní M. během kontroly spolupracovala a poskytla správnímu orgánu I. stupně náležitou součinnost. Odkázal na ustálenou judikaturu správních soudů konkrétně na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j. 8As 12/2005-51,

z níž nevyplývá povinnost fyzické přítomnosti statutárního orgánu nebo člena statutárního orgánu kontrolované osoby při provedení kontroly. Navíc žalobce v rámci správního řízení vůči kontrole neuplatnil žádné námitky.

Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“) v mezích žalobních bodů

Žaloba není důvodná.

Stěžejní otázkou sporu mezi účastníky řízení v této věci je posouzení, zda žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav věci, když v rámci dokazování neprovedl znalecký posudek navržený žalobcem za účelem zjištění faktického obsahu medvědí žluče a extraktu z pijavky lékařské v krémech.

Při posouzení věci soud vyšel z následující právní úpravy:

Podle § 24 odst. 1 zákona o obchodování s ohroženými druhy kdo drží, chová, pěstuje, přepravuje, veřejně vystavuje, prodává, vyměňuje, nabízí za účelem prodeje nebo výměny nebo zpracovává exemplář, jiného jedince, výrobek z kytovců, výrobek z tuleně nebo regulovanou kožešinu, je povinen na výzvu inspekce nebo celních orgánů prokázat jejich původ. Bez tohoto prokázání původu je zakázáno exemplář, jiného jedince, výrobek z kytovce, výrobek z tuleně nebo regulovanou kožešinu držet, chovat, pěstovat, přepravovat, veřejně vystavovat, prodávat, vyměňovat, nabízet za účelem prodeje nebo výměny nebo zpracovávat.

Podle § 24 odst. 2 věta první zákona o obchodování s ohroženými druhy každý, kdo nabývá pro obchodní účely, veřejně vystavuje pro obchodní účely, využívá pro obchodní zisk a prodej, drží za účelem prodeje, nabízí k prodeji, prodává nebo přepravuje či přemísťuje za účelem prodeje exemplář, výrobek z kytovců, výrobek z tuleně nebo regulovanou kožešinu podle tohoto zákona, je povinen o tom vést písemné záznamy a umožnit inspekci jejich kontrolu podle § 30.

Podle § 25 odst. 1 písm. c) zákona o obchodování s ohroženými druhy orgány vykonávající státní správu podle tohoto zákona jsou Česká inspekce životního prostředí (dále jen „inspekce“).

Podle § 26 odst. 1 zákona o obchodování s ohroženými druhy celní orgány poskytují ministerstvu i dalším orgánům příslušným podle tohoto zákona informace o porušování práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů nebo tohoto zákona nebo o podezření na takové porušování a informace potřebné ke zjištění osob odpovědných za porušování těchto předpisů a k dalšímu postupu podle § 30 a 34 tohoto zákona. Dále poskytují odbornou pomoc v mezích své působnosti a spolupracují s nimi při plnění úkolů vyplývajících z tohoto zákona (§34).

Podle § 26 odst. 3 písm. a) zákona o obchodování s ohroženými druhy celní orgány při celním dohledu nad zbožím, které je exemplářem, kontrolují, zda příslušný exemplář je doprovázen dokladem CITES nebo obdobným dokladem vydaným příslušným členským

státem Evropského společenství, popřípadě jiným předepsaným dokladem vydaným podle Úmluvy.

Podle § 26 odst. 10 zákona o obchodování s ohroženými druhy kontrolu podle odstavců 3, 7, 8 a 9 celní orgány provádí ve spolupráci s inspekcí.

Podle § 30 odst. 1 věta první zákona o obchodování s ohroženými druhy inspekce vykonává kontrolu nad dodržováním práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů a tohoto zákona, ukládá opatření k zajištění povinností z nich vyplývajících, zjišťuje totožnost osob odpovědných za jejich porušování, ukládá pokuty, popřípadě zadržuje nebo zabavuje exempláře podle tohoto zákona.

Podle § 30 odst. 2 písm. a) zákona o obchodování s ohroženými druhy inspekce je při výkonu kontroly oprávněna vstupovat do objektů, chovných a pěstebních zařízení, zařízení a provozů sloužících k podnikání nebo provozování jiné hospodářské činnosti a na pozemky vlastníka nebo držitele exempláře, jiného jedince, výrobku z tuleně nebo regulované kožešiny nebo pozemky kontrolovaných osob, pokud je to nutné k výkonu kontroly.

Podle § 30 odst. 2 písm. b) zákona o obchodování s ohroženými druhy inspekce je při výkonu kontroly oprávněna požadovat na kontrolované osobě, která nakládá s exemplářem, jiným jedincem, výrobkem z tuleně nebo regulovanou kožešinou, aby podala vysvětlení, předložila příslušné doklady prokazující původ exempláře a doložila další potřebné údaje.

Podle § 34d odst. 3 písm. a) zákona o obchodování s ohroženými druhy právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že doveze, vyveze nebo zpětně vyveze exemplář do České republiky nebo z České republiky nebo zprostředkuje dovoz exempláře nebo s exemplářem jinak nakládá v rozporu s tímto zákonem nebo nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy,

Podle § 34d odst. 3 písm. e) zákona o obchodování s ohroženými druhy právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že druhy nakupuje, vybízí k prodeji, nabývá pro obchodní účely, veřejně vystavuje pro obchodní účely, zprostředkuje prodej, využívá pro obchodní zisk a prodej, prodává, drží za účelem prodeje, nabízí k prodeji anebo přepravuje za účelem prodeje exemplář v rozporu s nařízeními v oblasti obchodování s ohroženými druhy nebo tímto zákonem,

Podle § 34d odst. 3 písm. g) zákona o obchodování s ohroženými druhy právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že v případech stanovených v § 24 neprokáže zákonný původ exempláře nebo zákonný původ jiného jedince, na kterého se vztahuje tento zákon, nebo původ regulované kožešiny nebo výrobku z tuleně.

Podle § 34d odst. 4 písm. c) zákona o obchodování s ohroženými druhy za správní delikty právnické osoby se uloží pokuta do výše 1 500 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 3.

Podle § 34e odst. 2 zákona o obchodování s ohroženými druhy při určení výměry pokuty právnické osobě se přihlédne

- a) ke způsobu a okolnostem spáchání správního deliktu, k významu a rozsahu jeho následků, k době trvání protiprávního jednání nebo protiprávního stavu vyvolaného správním deliktem,

- b) k tomu, zda a jak se pachatel přičinil o odstranění nebo zmírnění škodlivých následků správního deliktu,
- c) k tomu, jak pachatel napomáhá příslušným orgánům při objasňování správního deliktu, který spáchal,
- d) k tomu, zda pachatel splnil řádně a včas povinnost uloženou mu k odstranění zjištěných nedostatků nebo k provedení opatření k nápravě.

Podle čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 pro účely tohoto nařízení se rozumí: „exemplářem“ jakýkoliv živočišný nebo rostlinný jedinec, ať živý nebo neživý, patřící k některému z druhů zařazených do příloh A až D, jakákoliv jeho část nebo odvozenina, ať tvoří součást jiného zboží či nikoli, jakož i jakékoliv jiné zboží, u něhož je podle průvodních dokumentů, obalu nebo označení či etikety nebo jakýchkoli jiných příznaků patrné, že představuje nebo obsahuje části či odvozeniny živočichů nebo rostlin uvedených druhů, pokud takové části či odvozeniny nejsou vyňaty z působnosti ustanovení tohoto nařízení nebo ustanovení týkajících se přílohy, do které je dotyčný druh zařazen, a to vyznačením této skutečnosti v dotyčných přílohách.

Podle čl. 4 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 338/97 dovoz exemplářů druhů zařazených do přílohy B do Společenství je možný pouze poté, co byly provedeny potřebné kontroly a na hraničním celním úřadě v místě dovozu bylo předloženo dovozní povolení vydané výkonným orgánem cílového členského státu.

Podle čl. 8 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 338/97 nákup, nabízení ke koupi, nabývání pro obchodní účely, veřejné vystavování pro obchodní účely, využívání pro obchodní zisk a prodej, držení za účelem prodeje, nabízení k prodeji nebo převážení za účelem prodeje exemplářů druhů zařazených do přílohy A, je zakázáno.

Podle čl. 8 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 338/97 zákazy uvedené v odstavci 1 se vztahují také na exempláře druhů zařazených do přílohy B s výjimkou případů, kdy lze příslušnému orgánu dotyčného členského státu přesvědčivě prokázat, že takové exempláře byly získány, a pokud pocházejí z území mimo Společenství, že byly do něho dovezeny v souladu s požadavky platných právních předpisů o ochraně volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin.

Příloha B nařízení Rady (ES) č. 338/97 mj. zahrnuje živočišné druhy *Hirudo medicinalis*, obecné jméno pijavka lékařská, *Ursidae spp.* (II) (s výjimkou druhů zařazených v příloze A), obecné jméno medvědovití.

Podle § 48 odst. 2 věta první zák. č. 13/1993 Sb., celní zákon v rozhodném znění (dále jen „celní zákon“) při dohledu se zjišťuje druh, množství a jiné skutečnosti o zboží potřebné k posouzení, zda se dovoz, vývoz nebo tranzit zboží uskutečňuje nebo uskutečnil v souladu s celními předpisy.

Podle § 11 písm. a) zák. č. 552/1991 Sb., o státní kontrole v rozhodném znění (dále jen „zákon o státní kontrole“) kontrolní pracovníci jsou při provádění kontroly oprávněni: vstupovat do objektů, zařízení a provozů, na pozemky a do jiných prostor kontrolovaných osob, pokud souvisí s předmětem kontroly; nedotknutelnost obydlí je zaručena.

Soud pro účely posouzení, zda došlo k porušení zásady materiální pravdy stanovené v § 50 odst. 3 správního řádu neprovedením důkazu navrženého žalobcem, poukazuje na § 50

odst. 4 správního řádu. Dle posledně citovaného zákonného ustanovení záleží na uvážení správních orgánů, jaké konkrétní podklady si pro své rozhodnutí opatří tak, aby byl náležitým způsobem zjištěn skutkový stav věci. Znalecký posudek navrhovaný žalobcem není v daném řízení závazným podkladem pro rozhodnutí ve věci (dle § 50 odst. 4 správního řádu), tudíž bylo plně v kompetenci žalovaného, jakým způsobem a zda-li jej k důkazu provede, posoudí a zhodnotí. Správní orgány správně vyložily čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 tak, že k označení výrobku - „Krému s extraktem pijavky lékařské“ a „Krému s medvědí žlučí“ jako „exempláře“ postačí toliko konstatování obsahu medvědí žluči či extraktu z pijavky lékařské na krabičce či v příbalovém letáku dotčených krémů. Jak vyplývá z kontroly provedené dne 21.1.2010 správním orgánem I. stupně ve spolupráci s celními orgány v sídle a skladě žalobce byly zde nalezeny krabičky krémů s medvědí žlučí, které měly na čelní straně krabičky mj. ruský nápis „КРЕМ - БАЛЪЗАМ С МЕДВЕЖЬЕЙ ЖЕЛЪЧЮ“. Na boční straně byl detailnější ruský popis o způsobu užívání krému a na druhé boční straně totožný popis v ukrajinštině. V krabičce byl příbalový leták, který obsahoval v ruském a ukrajinském jazyce údaje o tom, že krém obsahuje žluč z medvěda. Dále byly při kontrole nalezeny krabičky krémů s extraktem z pijavek lékařských, tyto měly na čelní straně ruský nápis „КРЕМ - БАЛЪЗАМ с экстрактом медицинской пиявки“. Uvnitř krabičky byla tuba a příbalový leták, které obsahovaly v ruském a ukrajinském jazyce údaje o tom, že krém obsahuje extrakt z pijavky lékařské (viz Dílčí protokol o průběhu kontroly a potvrzení o zadržení exemplářů ze dne 21.1.2010 č.j. ČIŽP/49/OOP/0921713.002/10/VPD, sp.zn. 0921713 a fotodokumentace na CD nosiči).

S ohledem na výše zjištěné skutečnosti soud přisvědčuje právnímu závěru správních orgánů o podřazení předmětných krémů pod pojem „exempláře“ dle čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97 již na základě deklarace obsahu medvědí žluče a extraktu z pijavky lékařské na krabičkách krémů, jejich tubách a v příbalových letácích. Vzhledem k tomu, že extrakty z medvědí žluče nebo z pijavky lékařské již byly v krémech smíchány s jinými ingrediencemi, nelze dle sdělení Ministerstva životního prostředí, odbor mezinárodní ochrany biodiverzity ze dne 22.3.2010 následně již chemickou analýzou zjistit, zdali se tyto konkrétní složky v krému nachází. Soud se tedy ztotožňuje s názorem správních orgánů, že ve světle výše uvedeného by bylo zcela nadbytečné a nevhodné provádět žalobcem navržený znalecký posudek, neboť výsledek znaleckého zkoumání, tj. zjištění skutečného obsahu medvědí žluče a extraktu z pijavky lékařské v krémech, by byl bez významu pro posouzení předmětných krémů jako exemplářů dle čl. 2 písm. t) nařízení Rady (ES) č. 338/97.

Soud vyhodnotil jako nedůvodnou námitku žalobce, že obsah medvědí žluči a extraktu z pijavky lékařské v předmětných krémech nebyl uveden na obalech a příbalových letácích v českém jazyce. Je pravdou, že na krabičkách krémů, na jejich tubách i v příbalových letácích byly informace o složení krémů uvedeny v ruském a v ukrajinském jazyce. V průběhu správního řízení jak J. M., zaměstnankyně žalobce, M. H., sestra jednatele žalobce, tak Z. M., jednatel žalobce shodně potvrdili, že krémy, které jsou předmětem tohoto řízení, byly nakoupeny a dovezeny do České republiky, právě z důvodu jejich léčivého obsahu tj. medvědí žluči a pijavky lékařské (úřední záznamy Celního ředitelství Ostrava, odbor pátrání a dohledu o podání vysvětlení ze dne 24.2.2010, ze dne 9.3.2010 a ze dne 14.4.2010). Žalobce a M. H. ve svém dopise ze dne 26.3.2010 své výše uvedené protiprávní jednání výslovně potvrdili s ospravedlněním, že se z jejich strany nejednalo o úmyslné jednání, nýbrž o neznalost potřebnosti příslušných povolení od žalovaného a zavázaly se vzniklý závadný stav napravit. Součástí správního spisu jsou rovněž webové stránky žalobce www.vitamina.cz, na nichž byly krémy žalobcem detailně v českém jazyce prezentovány s uvedením jednotlivých léčivých složek medvědí žluči a pijavky lékařské. Navíc i s latinskými názvy složek

exemplářů - *Chole ursi* (15%) – medvědí žluč a - *Hirudo medicinalis extrakt* (15%) – extrakt z pijavky lékařské. Přičemž latinské názvy se v odborné terminologii zásadně nepřekládají a slouží k jednoznačné identifikaci živočišných a rostlinných druhů. Také z žalobcem dodaných faktur vyplývá, kolik kusů krémů s medvědí žlučí a pijavky lékařské jím bylo zakoupeno a také dále prodáno (viz např. faktura ze dne 24.2.2009 od společnosti ECO – PRODUCT LTD z níž vyplývá, že žalobci byly fakturovány mj. krém s extraktem z pijavky lékařské a krém s medvědí žlučí - pijavka lékařská 1015 ks a medvědí žluč 315 ks, faktura ze dne 4.3.2009 z níž vyplývá, že žalobce fakturoval pí. M. H. balzám s extraktem z pijavky – množství 242 ks a 242 ks krému s medvědí žlučí). Tyto listiny jsou vyhotoveny v českém jazyce a vztahují se dotčeným krémům, což žalobce ve správním řízení nikterak nepopíral.

Soud rovněž nemohl vejít na námitku žalobce, že dotčené krémy tím, že již jednou byly celními orgány České republiky předloženy ke kontrole a byly propuštěny do volného oběhu získaly celní status zboží Společenství (dle čl. 79 nařízení Rady č. 2913/02 ze dne 12.10.1992, tzv. celní kodex). Z čl. 79 celního kodexu vyplývá, že propuštěním do volného oběhu získává zboží, které není zbožím Společenství, celní status zboží Společenství. To však nemá vliv na původ zboží, který i po získání statusu zboží Společenství zůstává nezměněn. Základním cílem celních předpisů je zjednodušit dovoz zboží a výběr cla, zejména tzv. celního dluhu. Celní orgány vykonávají dohled nad zjišťováním skutečností o příslušném zboží, které jsou potřebné k posouzení, zda se dovoz, vývoz nebo tranzit zboží uskutečňuje v souladu s celními předpisy (§ 48 celního zákona). Celní orgány při výkonu celního dohledu nad zbožím, které je exemplářem, ve spolupráci s inspekcí - správním orgánem I. stupně kontrolují zejména, zda je exemplář doprovázen příslušným dokladem CITES nebo obdobným dokladem příslušným členským státem Evropského společenství, příp. jiným předepsaným dokladem vydaným podle Úmluvy (dle § 26 odst. 3 zákona o obchodování s ohroženými druhy). V tomto případě je zjevné, že celní orgány v rámci své kontrolní činnosti nezjišťovaly, zda byly krémy opatřeny příslušným CITES permit/povolením. Tím, že krémy byly celními orgány propuštěny do volného oběhu, přestože nebyly vybaveny příslušným dokladem prokazujícím původ exempláře, nedošlo zároveň ke konvalidaci procesních vad celního řízení. Proto byl správní orgán I. stupně dle zákona o obchodování s ohroženými druhy v případě pochybností o původu exemplářů oprávněn přikročit k jeho zjištění (§ 24 odst. 1 zákona o obchodování s ohroženými druhy).

Soud považuje za lichou i námitku žalobce o rozhodování správních orgánů na základě nezákonně získaných důkazů od Celního ředitelství Ostrava.

Soud plně přisvědčuje procesnímu postupu správních orgánů v řízení, neboť správní orgány mají povinnost vzájemně spolupracovat v zájmu dobré správy a jako podklady pro vydání správního rozhodnutí mohou použít mj. podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci (dle § 8 odst. 2 a dle ust. § 50 odst. 1 správního řádu, § 22 zákona o státní kontrole). Přitom v rámci kontroly nad dodržováním ustanovení zákona o obchodování s ohroženými druhy jsou celní orgány povinny spolupracovat se správními orgány (dle § 26 zákona o obchodování s ohroženými druhy). Správní orgány tím, že v daném řízení použily jako podklad pro své rozhodnutí i listiny získané od celních orgánů, jednaly na základě výše citovaných zákonných ustanovení, tedy zcela po právu.

Soud neshledal opodstatněnou ani námitku nezákonnosti prohlídky nebytových prostor žalobce dne 21.1.2010 (v žalobě nesprávně označené datum 24.2.2010). Soud v této souvislosti odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, zejména rozhodnutí sp.zn. 8As 12/2005-51 a sp.zn. 2As 43/2004. Kontrolní pracovníci správního orgánu I. stupně ve spolupráci s celními orgány přistoupili k provedení kontroly dle § 24, § 30 zákona o

obchodování s ohroženými druhy ve spojení s § 11 písm. a) zákona o státní kontrole. Kontrolní orgány byly oprávněny vstoupit do prostor kontrolované osoby – žalobce, které souvisely s předmětem kontroly. Kontrola proběhla v kanceláři a skladě žalobce, což jsou prostory, které souvisejí s předmětem této kontroly. Kontrolní orgány řádně oznámili kontrolované osobě - žalobci zahájení kontroly. Ze správního spisu vyplývá, že kontrola proběhla za účasti v tu dobu přítomných zaměstnankyň žalobce J. M. - vedoucí logistiky, M. M. a P. S.. J. M. byla seznámena s poučením kontrolované osoby. Z protokolu ani z následných úředních záznamů z vyslechnutí přítomných zaměstnankyň v průběhu prohlídky soud nezjistil, že by v době jejího konání byl na místě přítomen jednatel či jiný oprávněný zaměstnanec žalobce. Ze zákona o státní kontrole výslovně nevyplývá, že kontrolovaná osoba (jednatel žalobce či jiná jím k tomu oprávněná osoba) musí být vždy fyzicky přítomna provádění kontroly. Je tomu tak proto, že by trvání na osobní účasti kontrolované osoby ve všech případech mohlo vést k tomu, že prováděná kontrola by nakonec nesplnila jí zamýšlený účel. Dle názoru soudu během kontroly provedené u žalobce dne 21.1.2010 nedošlo k porušení zákona o obchodování s ohroženými druhy ani zákona o státní kontrole, tudíž se nejedná o nezákonnou kontrolu.

Soud se neztotožňuje s odkazem žalobce na § 12 odst. 2 trestního řádu, neboť správní orgány se v daném případě správně řídily zákonnými ustanoveními zákona o obchodování s ohroženými druhy a zákona o státní kontrole, kterými jsou upraveny jejich pravomoci při provádění kontroly nad dodržováním práva Evropských společenství o ochraně ohrožených druhů a zákona o obchodování s ohroženými druhy (§ 25 odst. 1 a § 30 odst. 1, 2 zákona o obchodování s ohroženými druhy). V trestním řádu, konkrétně v § 83a trestního řádu, jsou upraveny podmínky pro provedení prohlídky jiných prostor a pozemků, ovšem v rámci provádění úkonů trestního řízení a prostřednictvím příslušných policejních orgánů, o což se v daném případě nejedná. Citované zákonné ustanovení určuje podmínky, za nichž je možné nařídit a vykonat prohlídku jiných prostor a pozemků, tedy podmínky pro použití nástroje trestního procesu omezujícího základní práva a svobody jednotlivce, tj. práva na respektování a ochranu obydlí před zásahy zvenčí. Taktéž odkaz žalobce na rozhodnutí pléna ústavního soudu sp.zn. Pl ÚS 3/09, není přílehlavý, neboť se zabývá rozбором možnosti provedení prohlídky dle § 83a odst. 1 trestního řádu.

Soud neshledal opodstatněnými ani námitky žalobce směřující proti sankci uložené ve správním řízení. Konkrétně žalobce namítal, že uložená pokuta je nepřiměřeně vysoká a v odůvodnění správního rozhodnutí absentuje posouzení jeho osobních a majetkových poměrů. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20.4.2010, č.j. 1As 9/2008 s tím, že výše uložené pokuty je rovněž nepřiměřená k zisku. Soud zjevnou nepřiměřenost v uložené sankci nezjistil, neboť ust. § 34d odst. 4 písm. c) zákona o obchodování s ohroženými druhy, umožňuje za žalobcem spáchaný správní delikt uložit pokutu až ve výši 1 500 000 Kč, přičemž žalobci byla uložena pokuta pouze ve výši 100 000 Kč, tj. cca 6 % maximální sankce. Podle stanoviska soudu se správní orgány v žalobou napadeném rozhodnutí náležitě vypořádaly s jednotlivými hledisky, která jsou podle zákona významná pro rozhodování o výši pokuty (§ 34e odst. 1, 2 zákona o obchodování s ohroženými druhy). Úvahy, které správní orgány vedly k uložení pokuty žalobci v dané výši, jsou v napadeném rozhodnutí popsány dostatečně srozumitelným a určitým způsobem a soud se s nimi ztotožňuje. Žalovaný nepochybil, když přihlédl k základnímu významu objektu daného správního deliktu, jímž je zájem na ochraně veřejného zdraví. Rovněž tak správně zdůraznil otázku ochrany exemplářů, zejména pomocí regulace obchodní činnosti, neboť základní tržní princip působí tak, že nabídka výrobků z chráněných druhů a prodej těchto výrobků zpětně ovlivňuje odeírání exemplářů z přírody. Přihlédl k tomu, že žalobce neměl na předmětné exempláře vystaven vývozní CITES permit/povolení, proto zde přetrvávají

pochybnosti o původu exemplářů. Za situace, kdy exempláře byly dále prodávány další obchodní společnosti a podnikající osobě, jednání žalobce posoudil jako vysoce nebezpečné. Na druhé straně vzal v úvahu řadu polehčujících okolností, zejména skutečnost, že se ze strany žalobce jednalo o první porušení zákona o obchodování s ohroženými druhy, přihlédl k jeho aktivní a vstřícné spolupráci při objasnění správního deliktu a velké snaze zmírnit škodlivé následky a odstranit protiprávní stav. Rovněž pozitivně hodnotil skutečnost, že přestože byl počet exemplářů řádově vysoký, jednalo se o exempláře neživé a nad to nebylo možné zjistit skutečný podíl exemplářů v krémech. Žalovaný dostatečným způsobem zhodnotil osobní a majetkové poměry žalobce, když uvedl, že dle veřejně přístupných dokladů v letech bezprostředně předcházejícím před vydáním správního rozhodnutí žalobce vykazoval kladný výsledek hospodaření a žádné známé skutečnosti nenásvědčovaly tomu, že by byla pokuta pro žalobce likvidační. Správně odmítl poměřovat výši ukládané sankce s výší žalobcem získaným ziskem z protiprávního jednání a vyzdvihl výchovné působení sankce, která má proto, aby naplnila svůj účel z hlediska individuální i generální prevence, být citelným zásahem do majetkové sféry pachatele a nemůže být proto bez dalšího poměřována hlediskem zisku získaného protiprávní činností pachatele. Dle názoru soudu správní orgány postupovaly v rámci hodnocení výše pokuty v souladu se zákonnými hledisky a rovněž tak s judikaturou Nejvyššího správního soudu, mj. i s žalobcem uvedeným rozhodnutím sp.zn. 1 As 9/2008. V návaznosti na výše uvedené nelze pokutu, kterou správní orgány ve výsledku žalobci uložily a jejíž výše odpovídá cca 6% maximální zákonné sazby, považovat za nepřiměřenou, tím méně za zjevně nepřiměřenou.

Lze tak uzavřít, že správní orgány ve věci řádně zjistily skutkový stav a nedopustily se žalobcem tvrzených vad řízení, které by měly za následek nezákonnost či věcnou nesprávnost jejich rozhodnutí. Tedy žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto soud žalobu jako nedůvodnou podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Soud o věci rozhodoval bez nařízení ústního jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., neboť k takovému postupu byly dány podmínky dle citovaného zákonného ustanovení - účastníci k výzvě soudu netrvali na projednání věci při nařízeném ústním jednání.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci samé úspěšný, úspěšnému žalovanému však prokazatelné náklady řízení nad rámec běžných činností správního úřadu nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení

soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz. Poučení: Poučení:

V Praze dne 29. ledna 2015

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Jana Válková